EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.6.2024
COM(2024) 620 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Österrikes ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

{SWD(2024) 600 final} - {SWD(2024) 620 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Österrikes ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97[1], särskilt artikel 3.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241[2], genom vilken faciliteten för återhämtning och resiliens inrättades, trädde i kraft den 19 februari 2021. Faciliteten för återhämtning och resiliens ger ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för genomförandet av reformer och investeringar och utgör en finanspolitisk impuls som finansieras av EU. I enlighet med europeiska planeringsterminens prioriteringar bidrar den till den ekonomiska och sociala återhämtningen och till genomförandet av hållbara reformer och investeringar, i synnerhet för att främja den gröna och den digitala omställningen och göra medlemsstaternas ekonomier mer resilienta. Den bidrar också till att stärka de offentliga finanserna och stimulera tillväxt och sysselsättning på medellång och lång sikt, förbättra den territoriella sammanhållningen inom EU och stödja det fortsatta genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

(2) REPowerEU-förordningen[3] antogs den 27 februari 2023 och målet är att fasa ut EU:s beroende av import av ryska fossila bränslen. Detta bidrar till energitrygghet och

[1] EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj.

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/435 av den 27 februari 2023 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens och

diversifiering av EU:s energiförsörjning, samtidigt som användningen av förnybar energi, energilagringskapaciteten och energieffektiviteten ökar. Österrike har lagt till ett nytt REPowerEU-kapitel i sin nationella återhämtnings- och resiliensplan för att på så sätt finansiera viktiga reformer och investeringar som ska bidra till att målen för REPowerEU uppnås.

(3) Den 16 mars 2023 offentliggjorde kommissionen meddelandet *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030*[4] för att ge underlag för politiska beslut och skapa ramvillkor för ökad tillväxt. I meddelandet fastställs nio ömsesidigt förstärkande faktorer som bidrar till ökad konkurrenskraft. Bland dessa faktorer är tillgång till privat kapital, forskning och innovation, utbildning och kompetens samt den inre marknaden de främsta politiska prioriteringarna för reformer och investeringar, för att ta itu med aktuella produktivitetsutmaningar och bygga upp långsiktig konkurrenskraft i EU och dess medlemsstater. Den 14 februari 2024 följde kommissionen upp meddelandet med rapporten om den inre marknaden och konkurrenskraften[5]. I rapporten beskrivs de starka sidorna och utmaningarna för EU:s konkurrenskraft, och den årliga utvecklingen mäts enligt nio fastställda faktorer för konkurrenskraft.

(4) Den 21 november 2023 antog kommissionen 2024 års årliga översikt över hållbar tillväxt[6], vilket utgjorde starten för 2024 års omgång av den europeiska planeringsterminen. Den 22 mars 2024 godkände Europeiska rådet prioriteringarna i 2024 års årliga översikt över hållbar tillväxt kring de fyra principerna för konkurrenskraftig hållbarhet. Den 21 november 2023 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även 2024 års rapport om förvarningsmekanismen, enligt vilken Österrike inte är en av de medlemsstater som kan påverkas eller riskerar att påverkas av obalanser och skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen också ett yttrande om Österrikes utkast till budgetplan för 2024. Kommissionen antog också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet, som rådet antog den 12 april 2024, liksom förslaget till 2024 års gemensamma sysselsättningsrapport med en analys av genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som rådet antog den 11 mars 2024.

(5) Den 30 april 2024 trädde EU:s nya ram för ekonomisk styrning i kraft. Ramen omfattar Europaparlamentets och rådets nya förordning (EU) 2024/1263 om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97. I ramen ingår även den ändrade förordningen (EG) nr 1467/97 om tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott och det ändrade direktivet 2011/85/EU om medlemsstaternas budgetramverk[7]. Målen för den nya ramen är en hållbar offentlig skuldsättning och en hållbar tillväxt för alla genom en gradvis konsolidering av de

---

om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013, (EU) 2021/1060 och (EU) 2021/1755 samt direktiv 2003/87/EG (EUT L 63, 28.2.2023, s. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj.

4 COM(2023) 168 final.

5 COM(2024) 77 final.

6 COM(2023) 901 final.

7 Rådets förordning (EU) 2024/1264 av den 29 april 2024 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj) och rådets direktiv (EU) 2024/1265 av den 29 april 2024 om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

offentliga finanserna samt reformer och investeringar. Ramen främjar nationellt egenansvar och har ett större fokus på ett medelfristigt perspektiv, i kombination med en effektivare och mer enhetlig övervakning. Varje medlemsstat bör lämna in en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till rådet och kommissionen. De nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna innehåller en medlemsstats åtaganden vad gäller offentliga finanser, reformer och investeringar och omfattar en planeringshorisont på fyra eller fem år, beroende på mandatperiodens längd i medlemsstaten. Nettoutgiftsbanan[8] i de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör uppfylla kraven i förordning (EU) 2024/1263, inbegripet kraven på att den offentliga skulden senast vid anpassningsperiodens slut förs in, eller hålls kvar, på en sannolikt nedåtgående bana, eller att den bibehålls på en sund nivå under 60 % av BNP och att den minskar och/eller håller det offentliga underskottet under referensvärdet på 3 % av BNP på medellång sikt. Om en medlemsstat åtar sig att genomföra ett antal relevanta reformer och investeringar i enlighet med kriterierna i förordning (EU) 2024/1263 får anpassningsperioden förlängas med högst tre år. För att stödja utarbetandet av dessa planer kommer kommissionen den [21 juni] 2024 att ge medlemsstaterna vägledning om innehållet i planerna och de efterföljande årliga lägesrapporter som de kommer att behöva lämna in, och kommer, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2024/1263, att översända teknisk vägledning om de finanspolitiska anpassningarna till dem (referensbanor och teknisk information i tillämpliga fall). Medlemsstaterna bör lämna in sina medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer senast den 20 september 2024, såvida inte medlemsstaten och kommissionen enas om att förlänga tidsfristen med en rimlig tidsperiod. Medlemsstaterna bör, när så är lämpligt, se till att deras nationella parlament och, i förekommande fall, samråd med oberoende finanspolitiska institutioner, arbetsmarknadens parter och andra nationella intressenter involveras. Europeiska planeringsterminen 2024 fortsätter att utvecklas i takt med genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens. Ett fullständigt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanerna är fortsatt viktigt för att de politiska prioriteringarna inom ramen för den europeiska planeringsterminen ska ge resultat, eftersom planerna bidrar till en effektiv hantering av alla eller en betydande del av de utmaningar som konstaterats i de relevanta landsspecifika rekommendationer som utfärdats på senare år. De landsspecifika rekommendationerna från 2019, 2020, 2022 och 2023 är dessutom relevanta även för ändrade, uppdaterade eller ändrade planer för återhämtning och resiliens i enlighet med artiklarna 14, 18 och 21 i förordning (EU) 2021/241.

(6) Den 30 april 2021 lämnade Österrike in sin nationella återhämtnings- och resiliensplan till kommissionen i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) 2021/241. Kommissionen har med stöd av artikel 19 i förordning (EU) 2021/241 bedömt återhämtnings- och resiliensplanens relevans, ändamålsenlighet, effektivitet och enhetlighet i enlighet med bedömningsriktlinjerna i bilaga V till den förordningen. Den 13 juli 2021 antog rådet sitt beslut om godkännande av bedömningen av

[8] Nettoutgifter enligt definitionen i artikel 2 i rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 (EUT L 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj). Med nettoutgifter avses offentliga utgifter efter avdrag för i) ränteutgifter, ii) diskretionära åtgärder på inkomstsidan, iii) utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, iv) nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, v) konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning samt vi) engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

Österrikes plan för återhämtning och resiliens([9]), som ändrades den 9 november 2023 i enlighet med artikel 21.1 i förordning (EU) 2021/241 med motiveringen att planen för återhämtning och resiliens delvis inte längre går att uppnå på grund av objektiva omständigheter, samt för att inkludera REPowerEU-kapitlet ([10]). Delutbetalningarna ska verkställas på villkor att kommissionen fattar ett beslut i enlighet med artikel 24.5 i förordning (EU) 2021/241 om att Österrike på ett tillfredsställande sätt har uppnått de relevanta delmål och mål som angetts i rådets genomförandebeslut. För att delmålen och målen ska anses ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt får delmål och mål som tidigare uppnåtts inte ha upphävts.

(7) Kommissionen offentliggjorde 2024 års landsrapport för Österrike[11] den 19 juni 2024. Rapporten innehöll en bedömning av hur väl Österrike hade lyckats med de relevanta landsspecifika rekommendationer som rådet antog mellan 2019 och 2023, och en utvärdering av landets genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen. Utifrån denna analys konstaterades i landsrapporten brister i fråga om de utmaningar som inte eller endast delvis hade åtgärdats genom återhämtnings- och resiliensplanen, och även nya och framväxande utmaningar. I landsrapporten behandlades också Österrikes framsteg avseende genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och med att uppnå EU:s överordnade mål för sysselsättning, kompetens och fattigdomsbekämpning samt framstegen med att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

(8) På grundval av uppgifter som validerats av Eurostat[12] minskade Österrikes offentliga underskott från 3,3 % av BNP 2022 till 2,7 % 2023, medan den offentliga skuldkvoten sjönk från 78,4 % av BNP i slutet av 2022 till 77,8 % i slutet av 2023.

(9) Den 12 juli 2022 rekommenderade rådet[13] Österrike att under 2023 säkerställa att tillväxten i de nationellt finansierade primära löpande utgifterna är i linje med en neutral inriktning på politiken[14], med beaktande av ett fortsatt tillfälligt och riktat stöd till de hushåll och företag som drabbas hårdast av de höjda energipriserna och till människor som flyr från Ukraina. Österrike rekommenderades att stå redo att anpassa de löpande utgifterna efter den föränderliga situationen. Österrike rekommenderades även att öka de offentliga investeringarna för den gröna och den digitala omställningen och för energitryggheten med beaktande av REPowerEU-initiativet, inbegripet med hjälp av faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsmedel. Enligt kommissionens beräkningar var den finanspolitiska inriktningen[15] under 2023 stram,

---

9 Rådets genomförandebeslut av den 13 juli 2021 om godkännande av bedömningen av Österrikes återhämtnings- och resiliensplan (10159/2021).

10 Rådets genomförandebeslut av den 7 november 2023 om ändring av rådets genomförandebeslut av den 13 juli 2021 om godkännande av bedömningen av Österrikes återhämtnings- och resiliensplan (14472/2023).

11 SWD(2024) 620 final.

12 Eurostats euroindikatorer, 22.4.2024.

13 Rådets rekommendation av den 12 juli 2022 om Österrikes nationella reformprogram 2022 med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2022 (EUT C 334, 1.9.2022, s. 162).

14 Enligt kommissionens vårprognos 2024 beräknas Österrikes potentiella produktionstillväxt på medellång sikt 2023 uppgå till 8,7 % i nominella termer, baserat på den reala potentiella produktionstillväxten på medellång sikt (10-årigt genomsnitt) och BNP-deflatorn för 2023.

15 Den finanspolitiska inriktningen definieras som ett mått på den årliga förändringen i underliggande saldot för de offentliga finanserna. Syftet är att bedöma den ekonomiska impuls som härrör från finanspolitiska åtgärder, både sådana som är nationellt finansierade och sådana som finansieras genom EU-budgeten. Den finanspolitiska inriktningen mäts som skillnaden mellan i) den potentiella tillväxten på medellång sikt och ii) förändringen i primära utgifter exklusive diskretionära åtgärder på

0,9 % av BNP, i ett sammanhang som präglas av hög inflation. Ökningen av nationellt finansierade primära löpande utgifter (exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan) under 2023 gav ett kontraktivt bidrag på 0,5 % av BNP. Detta inbegriper de ökade riktade krisstödsåtgärderna för de hushåll och företag som är mest utsatta för de höjda energipriserna, som har ökat med 0,2 % av BNP. Ökningen av nationellt finansierade primära löpande utgifter var 2023 i linje med rådets rekommendation. Utgifter som finansierades med bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel uppgick 0,2 % av BNP 2023. Nationellt finansierade investeringar uppgick till 3,5 % av BNP 2023, vilket motsvarar en minskning med 0,1 procentenheter jämfört med 2022. Österrike finansierade ytterligare investeringar genom faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel. Landet finansierade offentliga investeringar i den gröna och den digitala omställningen samt i energitrygghet, t.ex. att skapa bättre bredbandstillgång i landsbygdsområden och avlägsna områden och stödja hushåll i att ersätta fossildrivna uppvärmningssystem med förnybar uppvärmningsteknik, som delvis finansieras genom faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel.

(10) Enligt det makroekonomiska scenario som ligger till grund för Österrikes ekonomiska och budgetmässiga prognoser kommer BNP o fasta priser att öka med 0,2 % 2024 och 1,8 % 2025, medan inflationstakten enligt KPI beräknas uppgå till 3,8 % 2024 och 2,7 % 2025. Det offentliga underskottet förväntas öka till 2,9 % av BNP 2024 och uppgå till 2,8 % av BNP 2025, medan den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP beräknas minska till 77,5 % i slutet av 2024 och 77,4 % i slutet av 2025. Efter 2025 beräknas det offentliga underskottet minska gradvis till 2,8 % av BNP 2026 och 2,7 % av BNP 2027. Saldot i de offentliga finanserna planeras därför ligga kvar under referensvärdet för underskottet på 3 % av BNP under programperioden. Efter 2025 beräknas den offentliga sektorns skuldkvot i förhållande till BNP i sin tur ligga kvar på en stabil nivå på 77,4 % 2026 och 2027. Enligt kommissionens vårprognos 2024 förväntas BNP i fasta priser öka med 0,3 % 2024 och 1,6 % 2025, och HIKP-inflationen beräknas hamna på 3,6 % 2024 och 2,8 % 2025.

(11) Enligt kommissionens vårprognos 2024 förväntas ett underskott i de offentliga finanserna på 3,1 % av BNP för 2024, medan den offentliga skuldkvoten beräknas minska till 77,7 % i slutet av 2024. Det ökade underskottet 2024 återspeglar främst inflationens uppskjutna effekter på utgiftssidan (löner, pensioner, indexerade sociala förmåner) och ytterligare utgifter inom den nationella finanspolitiska ramen på områdena barnomsorg, bostäder och klimat samt det nyligen antagna bostads- och byggpaketet. Dessutom har flera energirelaterade krisstödsåtgärder, som prisbromsen på elektricitet, förlängts till slutet av 2024. Enligt kommissionens beräkningar väntas den finanspolitiska inriktningen bli expansiv med 0,4 % av BNP 2024.

(12) Utgifter på 0,1 % av BNP förväntas finansieras genom icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens 2024, jämfört med 0,2 % av BNP 2023, enligt kommissionens vårprognos 2024. Utgifter som finansieras genom bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens kommer att möjliggöra kvalitativa investeringar och produktivitetshöjande reformer utan att ha någon direkt inverkan på Österrikes offentliga saldo och skuldsättning.

---

inkomstsidan (utan att beakta tillfälliga covid-19-relaterade krisåtgärder) och inbegripet utgifter som finansieras med icke-återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra unionsmedel.

(13) Den 14 juli 2023 rekommenderade rådet Österrike[16] att säkerställa en försiktig finanspolitik, särskilt genom att begränsa den nominella ökningen av nationellt finansierade primära nettoutgifter[17] under 2024 till högst 4,6 %. Medlemsstaterna uppmanades att, vid genomförandet av sina budgetar för 2023 och utarbetandet av sina utkast till budgetplan för 2024, beakta att kommissionen skulle föreslå rådet att förfaranden vid alltför stora underskott skulle inledas baserat på utfallsdata för 2023. Enligt kommissionens vårprognos 2024 beräknas Österrikes nationellt finansierade primära nettoutgifter öka med 5,9 % under 2024, vilket är mer än den rekommenderade maximala ökningstakten. Detta utgiftsöverskridande i förhållande till den maximala ökningstakt för nationellt finansierade primära nettoutgifter som rekommenderats motsvarar 0,6 % av BNP 2024. Detta riskerar att inte överensstämma med rådets rekommendation.

(14) Rådet rekommenderade vidare Österrike att vidta åtgärder för att avveckla krisstödsåtgärderna på energiområdet och att använda de besparingar som görs till följd av detta för att minska det offentliga underskottet så snart som möjligt under 2023 och 2024. Rådet angav dessutom att om nya energiprishöjningar skulle kräva nya eller fortsatta stödåtgärder bör Österrike säkerställa att de är inriktade på att skydda sårbara hushåll och företag, att de ryms inom budgeten och att de inte påverkar incitamenten till energibesparingar. Enligt kommissionens vårprognos 2024 beräknas nettobudgetkostnaden[18] för krisstödsåtgärderna på energiområdet uppgå till 1,4 % av BNP år 2023 och väntas uppgå till 0,4 % år 2024 och 0,1 % år 2025. I synnerhet antas prisbromsen för elektricitet för hushållen och minskningen av energiavgiften fortsätta att gälla 2024, om än med liten inverkan[19]. Om de besparingar som görs till följd av detta används för att minska det offentliga underskottet på det sätt som rådet rekommenderat innebär detta en finanspolitisk anpassning på 1,0 % av BNP år 2024, medan nationellt finansierade primära nettoutgifter[20] ger ett expansivt bidrag till finanspolitikens inriktning på 0,4 % av BNP det året. Krisstödsåtgärderna på energiområdet förväntas inte vara avvecklade så snart som möjligt under 2023 och 2024. Detta riskerar att inte överensstämma med rådets rekommendation. Dessutom beräknas inte de besparingar som görs till följd av detta att användas i sin helhet för att minska det offentliga underskottet. Detta riskerar att inte överensstämma med rådets rekommendation. Budgetkostnaden för de energirelaterade krisstödsåtgärder som är inriktade på att skydda sårbara hushåll och företag beräknas uppgå till mindre än 0,1 % av BNP år 2024 (0,4 % år 2023) varav mindre än 0,1 % av BNP bevarar prissignalen för att minska efterfrågan på energi och öka energieffektiviteten (0,4 % år 2023).

---

16 Rådets rekommendation av den 14 juli 2023 om Österrikes nationella reformprogram 2023 med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2023 (EUT C 312, 1.9.2023, s. 186).

17 Primära nettoutgifter definieras som nationellt finansierade utgifter exklusive i) diskretionära åtgärder på inkomstsidan, ii) ränteutgifter, iii) utgifter för konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter och iv) engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

18 Siffran anger den årliga budgetkostnaden för dessa åtgärder, inklusive inkomster och utgifter och, i tillämpliga fall, exklusive intäkter från skatter på energileverantörers oförutsedda vinster.

19 Åtgärder som enligt Österrike fortsätter att gälla fram till slutet av 2024 antas i kommissionens vårprognos 2024 i princip ha en budgeteffekt även 2025.

20 Detta bidrag mäts som förändringen i offentliga primära utgifter, exklusive den i) stegvis ökande effekten av diskretionära åtgärder på inkomstsidan, ii) engångsutgifter och iii) konjunkturberoende arbetslöshetsutgifter, samt iv) utgifter som finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd (bidrag) från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel, i förhållande till den genomsnittliga potentiella tillväxten för BNP i löpande priser på medellång sikt (tio år), uttryckt i procent av BNP i löpande priser.

(15) Rådet rekommenderade vidare Österrike att även upprätthålla nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar och säkerställa ett effektivt utnyttjande av bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och andra EU-medel för att i synnerhet främja den gröna och den digitala omställningen. Enligt kommissionens vårprognos 2024 kommer nationellt finansierade offentliga investeringar att minska till 3,3 % av BNP under 2024, från 3,5 % av BNP 2023. Detta beror på exceptionellt stora investeringar 2023, som delvis beror på den kommunala investeringslagen. Med beaktande av dessa ytterligare faktorer bedöms de offentliga investeringarna under 2024 överensstämma med rådets rekommendation. Offentliga utgifter som finansieras med inkomster i form av EU-medel – däribland bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens – förväntas under 2024 vara oförändrade på 0,2 % av BNP.

(16) Baserat på de politiska åtgärder som var kända vid stoppdatumet för prognosen förutses i kommissionens vårprognos 2024 ett offentligt underskott på 2,9 % av BNP 2025 vid oförändrad politik. Minskningen av underskottet 2025 återspeglar främst en måttligare ökning av löner, pensioner och andra sociala förmåner på grund av minskad inflation och utfasningen av åtgärder för att mildra de höga energipriserna effekter. Den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP väntas ökat till 77,8 % i slutet av 2025. Ökningen av skuldkvoten i förhållande till BNP 2025 återspeglar främst högre ränteutgifter 2024 och lägre nominell BNP-tillväxt.

(17) Österrikes finanspolitiska ramverk bygger på ett komplicerat system med mellanstatliga överföringar mellan federala och regionala myndigheter, vilket begränsar incitamenten för en effektiv användning av offentliga medel. Avsaknaden av skattemässig självständighet gör att finansieringen av utgifter på olika förbundsnivåer är starkt beroende av detta system. Under 2023 utgjordes endast en liten procentandel av alla offentliga intäkter av förbundsstaternas intäkter från egna källor. Samtidigt är finansieringen av samhällsviktiga tjänster som hälso- och sjukvård, barnomsorg och kollektivtrafik delvis beroende av förbundsstaternas och kommunernas utgifter. De demografiska förändringarna och den gröna omställningen leder till ett ökat kostnadstryck på förbundsstaterna och kommunerna, samtidigt som intäkterna från egna källor inte är kopplade till utgiftsdynamiken. Det nuvarande finanspolitiska ramverket leder till ineffektivitet och saknar öppenhet eftersom kopplingen mellan skattebördan och de offentliga utgifterna suddas ut. För att förbättra de offentliga utgifternas övergripande kvalitet krävs att inkomsterna från egna medel anpassas till de offentliga utgifterna på regional/lokal nivå och att öppenheten och samordningen förstärks. Reformer av systemet för fastighetsbeskattning skulle kunna förbättra den finanspolitiska federalismen och det övergripande skattesystemet.

(18) Skattemixen fortsätter att vara starkt beroende av arbetsinkomster (löneskatter och socialförsäkringsavgifter) och konsumtion. År 2022 hade Österrike den tredje högsta skattekvoten i förhållande till BNP i EU och en mycket hög skattekil. Sedan 2023 har skatteskikten för personlig inkomst indexerats mot inflationen, vilket förhindrar en ytterligare ökning av skattekilen genom skatteglidning. Samtidigt infördes genom den miljösociala skattereformen 2022 lättnader på områdena skatt och social trygghet och införde koldioxidprissättning inom transport- och uppvärmningssektorerna, vilket förbättrade skattemixen. Flera långvariga strukturella utmaningar i skattemixen har dock fortfarande inte hanterats. En bättre användning av mer tillväxtfrämjande skatter skulle även kunna bidra till att skapa det budgetutrymme som behövs och göra skattesystemet mer rättvist.

(19) Utgifterna för hälso- och sjukvård är bland de högsta i EU, och många hälso- och sjukvårdstjänster tillhandahålls fortfarande av sjukhus, vilket är ett dyrt och mindre

effektivt sätt att tillhandahålla vård. De offentliga utgifterna för hälso- och sjukvård beräknas öka från 7,8 % av BNP 2022 till 8,8 % av BNP 2050. Dessutom förväntas en växande och allt äldre befolkning leda till ett ökat utnyttjande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilket förvärrar farhågorna kring den finanspolitiska hållbarheten. Hälso- och sjukvårdsreformen 2023 omfattade betydande investeringar i primärvård, öppenvård, digitalisering och förebyggande åtgärder som skulle kunna bidra till att begränsa kostnaderna på lång sikt, om de åtföljs av strukturreformer. Det är emellertid nödvändigt att alla patienter får samma vägledning genom hälso- och sjukvårdssystemet, även så att den ökade tillgången till primärvård leder till ett lägre utnyttjande av befintlig specialistvård på sjukhusen och i öppenvården. Österrikes plan för återhämtning och resiliens kommer att bidra till att stärka den öppna primärvården, framför allt genom att ge stöd till befintliga och nya primärvårdscentraler i närområdena. Reformpaketet från 2023 saknade dock strukturreformer som skulle ändra finansierings- och utgiftsansvaret för att öka effektiviteten.

(20) Reformen av den långvariga vården och omsorgen 2023 förbättrade tillhandahållandet av tjänster mot bakgrund av den åldrande befolkningen. Samtidigt kräver kvinnornas allt större deltagande på arbetsmarknaden och förändrade familjestrukturer förstärkta formella omsorgsstrukturer. Reformen av långvarig vård och omsorg bidrog till att förbättra utbildningsmöjligheterna, arbetsvillkoren och lönerna för personalen inom långvarig vård och omsorg, men det krävs också ytterligare insatser för att förbättra situationen för inneboende omsorgsgivare som är egenföretagare. Reformen tog inte heller upp den strukturella finanspolitiska hållbarheten. Utgifterna för långvarig vård och omsorg beräknas nästan fördubblas från 1,6 % av BNP 2022 till 3,1 % 2070. Systemet för långvarig vård och omsorg kännetecknas av delade befogenheter när det gäller finansiering och tillhandahållande av tjänster. Det vore önskvärt att Österrike förbättrade harmoniseringen av finansieringen och tjänsterna, samordnade mellan de olika sektorerna och införde gemensamma resultatstandarder mellan regionerna. Tillgångstester tillämpas för hem- och samhällsbaserad vård men inte för särskilda boenden, vilket skapar ett ekonomiskt incitament för att använda de relativt dyrare särskilda boendena.

(21) I enlighet med artikel 19.3 b i förordning (EU) 2021/241 och kriterium 2.2 i bilaga V till samma förordning ska återhämtnings- och resiliensplanen omfatta ett stort antal ömsesidigt förstärkande reformer och investeringar som ska vara genomförda senast 2026. De förväntas bidra till att effektivt ta itu med alla eller en betydande del av de utmaningar som konstaterats i relevanta landsspecifika rekommendationer. Inom denna snäva tidsram är det viktigt att snabbt gå vidare med ett effektivt genomförande av planen, inbegripet REPowerEU-kapitlet, för att stärka Österrikes konkurrenskraft på lång sikt genom den gröna och den digitala omställningen, samtidigt som social rättvisa säkerställs. För att fullgöra åtagandena i planen senast i augusti 2026 är det viktigt att Österrike fortsätter att genomföra reformer och investeringar genom att ta itu med nya förseningar. Det är framför allt viktigt att gå vidare med förberedelserna inför den andra och tredje ansökan om utbetalning. Att lokala och regionala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra berörda parter deltar på ett systematiskt sätt är fortsatt avgörande för att säkerställa ett brett egenansvar för ett framgångsrikt genomförande av återhämtnings- och resiliensplanen.

(22) Som en del av halvtidsöversynen av sammanhållningsfonderna ska Österrike i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2021/1060 se över varje program senast i mars 2025, med beaktande av bland annat de utmaningar som identifieras i de landsspecifika rekommendationerna för 2024 samt landets nationella energi- och klimatplan. Denna

översyn utgör grunden för den slutliga tilldelningen av de EU-medel som ingår i varje program. Österrike har gjort framsteg i genomförandet av sammanhållningspolitiken och den europeiska pelaren för sociala rättigheter, men utmaningar kvarstår. De regionala skillnaderna i Österrike är bland de minsta i EU, men de befintliga skillnaderna riskerar att förstärkas i framtiden, delvis på grund av de demografiska utmaningarna och avfolkning i vissa avlägsna områden på landsbygden. Det är viktigt att påskynda genomförandet av sammanhållningspolitiken, och de prioriteringar som överenskommits i programmen är fortfarande relevanta. Det är särskilt viktigt att förbättra effektiviteten i forsknings- och innovationssystemet, i linje med nationella och regionala strategier för smart specialisering, och att använda kopplingar mellan vetenskap och näringsliv. De gröna investeringarna måste fortsätta, särskilt för att främja energieffektivitet och minska koldioxidavtrycket, bland annat genom framväxande grön teknik. Integrerade strategier för territoriell utveckling för att stödja inkluderande och hållbar lokal utveckling är avgörande. Att främja kvaliteten på utbildningen och det livslånga lärandet, och göra den mer inkluderande, särskilt när det gäller grupper med sämre förutsättningar, är fortfarande relevant, och investeringar som stöder aktiv inkludering och anställbarhet bör också fortsätta. Österrike skulle också kunna dra nytta av initiativet europeisk plattform för strategisk teknik för att stödja utvecklingen eller tillverkningen av kritisk teknik, inbegripet ren och resurseffektiv teknik.

(23) Utöver de ekonomiska och sociala utmaningar som tas upp i planen för återhämtning och resiliens och av andra EU-fonder står Österrike inför flera ytterligare utmaningar med anknytning till arbetsmarknaden, företagsdynamik och tillgång till riskkapital samt ett ihållande beroende av importen av gas från Ryssland och relativt höga utsläpp inom transportsektorn.

(24) Sysselsättningsgraden för kvinnor i heltidsekvivalenter ligger under EU-genomsnittet, även om en uppåtgående trend kan observeras. Österrike ligger näst högst i EU när det gäller deltidsanställning för kvinnor. Det bristfälliga tillhandahållandet av förskoleverksamhet och barnomsorg av hög kvalitet, tillsammans med stora regionala skillnader, har en stor del i det faktum att så pass många kvinnor arbetar deltid. Under 2023 deltog endast 24,1 % av alla barn under tre år i formell barnomsorg, vilket innebär att andelen barn som deltog i förskoleverksamhet och barnomsorg fortfarande understiger EU-genomsnittet på 34,9 %. Den dubbla bördan av lönearbete- och omsorgsskyldigheter drabbar i betydligt högre grad kvinnor än män. Samtidigt som åtgärder vidtas för att öka tillgången till och kvaliteten på förskoleverksamhet och barnomsorg, ökar öppettiderna inom barnomsorgen inte avsevärt möjligheten för föräldrar med omsorgsansvar, huvudsakligen kvinnor, att arbeta längre dagar. Dessutom skulle införandet av obligatoriska kvalitetsstandarder för förskoleverksamhet och barnomsorg kunna säkerställa tillhandahållandet av omsorg av kvalitet i hela landet på ett bättre sätt.

(25) Österrike upplever en nedgång i sin näringslivsdynamik, där antalet nystartade företag och antalet företagsnedläggningar är bland de lägsta i EU. Andelen nystartade och unga företag minskar, vilket påverkar produktiviteten negativt (under 2013 var andelen unga företag 5,4 %, och under 2020 sjönk denna procentandel till 3,8 %, vilket är lägre än EU-genomsnittet). Andelen företag med stark tillväxt ligger också betydligt lägre än EU-genomsnittet (år 2021 låg siffran på 8,21 % av alla företag och 7,29 % av alla anställda, jämfört med 9,18 % respektive 12,40 % i EU). Finansieringen med eget kapital är låg sett till internationella standarder. Det begränsade utbudet av privat riskkapital utgör ett hinder för innovativa företag och tekniskspridningen. Utbudet av

och efterfrågan på riskkapital är inte särskilt höga i Österrike, vilket kan hämma skapandet och tillväxten av ny teknikintensiva eller innovativa företag. Begränsningar av tillgången till riskkapitalfinansiering påverkar särskilt innovativa små och medelstora företag och nystartade företag. Riskkapitalfinansieringen är underutvecklad, med private equity på endast 0,14 % av BNP 2022, vilket är betydligt lägre än EU-genomsnittet på 0,64 %, och ett riskkapital på 0,041 % av BNP (EU-genomsnitt: 0,09 %).

(26) Kompetensbrist och kompetensglapp hör till Österrikes mest akuta utmaningar och den åldrande befolkningen kommer att förvärra situationen ytterligare. Österrikes vakansgrad är fortfarande en av de högsta i EU och har legat kvar på över 4 % sedan slutet av 2021. Även om sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare har ökat kontinuerligt under det senaste årtiondet och uppgick till 57,7 % 2023 ligger den fortfarande långt under EU-genomsnittet på 63,8 %. Eftersom äldre arbetstagare har mer begränsade digitala färdigheter och ofta diskrimineras på grund av sin ålder har de svårt att återintegreras på arbetsmarknaden. Lågutbildade personer med endast grundskoleutbildning är särskilt utsatta och utgör den största andelen arbetslösa i Österrike. På samma sätt uppvisar människor med invandrarbakgrund och personer med mindre gynnad socioekonomisk bakgrund sämre arbetsmarknadsresultat och ställ inför särskilda arbetsmarknadshinder, även på grund av utmaningar som uppstår mellan övergången från skola till arbete. Enligt 2022 års undersökning om programmet för internationell utvärdering av elevprestationer (Pisaundersökningen) saknade omkring en av fyra 15-åriga österrikiska elever minimikunskaper i matematik, läsning och naturvetenskap, och andelen uppgick till 45 % i matematik för elever från mindre gynnad bakgrund eller invandrarbakgrund. Dessutom är det nästan två gånger mer sannolikt att unga som är födda utanför EU lämnar skolan i förtid, vilket påverkar deras integration på arbetsmarknaden negativt. Åtgärderna i Österrikes plan för återhämtning och resiliens för att förbättra kompetensförsörjningen och utbildningsresultaten för mindre gynnade elever håller på att genomföras, men ytterligare åtgärder behövs för att minska den befintliga bristen på arbetskraft och kompetens. Dessa åtgärder kan omfatta att främja tillträdet till arbetsmarknaden för äldre personer, lågutbildade arbetstagare och personer med invandrarbakgrund, förhindra att ungdomar med invandrarbakgrund lämnar skolan i förtid samt förbättra de grundläggande färdigheterna hos mindre gynnade elever och elever med invandrarbakgrund.

(27) Trots vissa diversifieringsinsatser är Österrike fortfarande mycket beroende av gas från Ryssland. Även om gasförsörjningen från Norge, och i mindre utsträckning från Nordafrika och Centralasien, ökade 2023 dominerade importen från Ryssland gasförsörjningen, särskilt under vintern (98 % av den totala importen i december 2023). För att öka transportkapaciteten från grannländer som Tyskland och Italien stödde Österrike riktade investeringar för att uppgradera sin gasledningsinfrastruktur. Samtidigt bidrar åtgärder i Österrikes plan för återhämtning och resiliens, såsom investeringar i energieffektivitet och i utbyte av värmare som drivs med fossila bränslen, till att minska efterfrågan på gas och påskynda den gröna omställningen. Regeringen tillkännagav en ny plan för att säga upp det långsiktiga leveransavtalet med det ryska företaget Gazprom och införa en skyldighet för inhemska gasleverantörer att diversifiera sig, för att röra sig bort från Ryssland, dock utan någon tydlig tidsplan för genomförandet. Bristen på en tydlig strategi för att frikoppla sig från den ryska gasen gör Österrikes energiförsörjning sårbar.

(28) Österrikes installerade kapacitet för förnybar energi ökade med 6 % 2022. Medan solenergin, särskilt solceller, fortsatte att öka kraftigt, kunde vindkraften inte matcha den hastighet som solenergin expanderar i. Att uppgradera och utöka ellagringen samt överförings- och distributionsnäten, särskilt mellan östra och västra Österrike, har blivit en brådskande fråga med tanke på att Österrike har som mål att använda 100 % förnybar el senast 2030. Detta kräver både fler investeringar och snabbare integrering av ytterligare produktion av förnybar energi i systemet i enlighet med den första integrerade nätinfrastrukturplan som offentliggjordes i april 2024. Österrike har lagt fram ytterligare åtgärder för att påskynda energiomställningen, men den reviderade elmarknadslagen och lagen om förnybar gas väntar har fortfarande inte antagits av parlamentet.

(29) Österrikes åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser under de senaste åren börjar visa resultat. De utsläpp av växthusgaser som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter minskade med 5 % 2022. Den nuvarande politiken lämnar dock en lucka på 21 procentenheter i Österrikes överenskomna mål för ansvarsfördelning på 48 % enligt förordningen om ansvarsfördelning fram till 2030 jämfört med 2005 års nivåer. Österrike måste fortfarande lägga fram ett utkast till uppdatering av sin nationella energi- och klimatplan för kommissionen, vilken skulle ha lagts fram i juni 2023, där man anger hur man vill överbrygga denna lucka. Österrike införde ett koldioxidpris för sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet, vilket är ett steg i rätt riktning, men transportutsläppen per capita ligger fortfarande över EU-genomsnittet, bland annat på grund av den relativt låga skattesatsen för diesel, vilket ligger bakom den så kallade tankningsturismen. Den österrikiska planen för återhämtning och resiliens innehåller ett antal hållbara transportreformer och transportinvesteringar, men det finns utrymme för ytterligare åtgärder för att minska utsläppen, bland annat att stärka kollektivtrafiken på landsbygden.

(30) Mot bakgrund av de nära inbördes kopplingarna mellan ekonomierna i euroområdet och deras totala bidrag till Ekonomiska och monetära unionens funktion, rekommenderade rådet 2024 att medlemsstaterna i euroområdet vidtar åtgärder, inbegripet genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, för att genomföra rekommendationen om euroområdets ekonomiska politik. För Österrike bidrar rekommendationerna 1, 2, 3 och 4 till genomförandet av den första, andra, tredje och fjärde rekommendationen för euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att 2024 och 2025 vidta följande åtgärder:

1. Lämna in den medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen i tid. I linje med kraven i den reformerade stabilitets- och tillväxtpakten begränsa ökningen av nettoutgifterna[21] under 2025 till en nivå som stadigt pressar ned den offentliga skulden så att den följer en sannolikt nedåtgående bana på medellång sikt och håller det offentliga underskottet under fördragets referensvärde på 3 % av BNP. Förbättra den finanspolitiska hållbarheten i hälso- och sjukvårdssystemet och systemet för långvarig vård och omsorg. Förenkla och rationalisera de statsfinansiella relationerna och ansvarsfördelningen mellan olika förvaltningsnivåer och bättre definiera

[21] Enligt artikel 2.2 i förordning (EU) 2024/1263 definieras nettoutgifter som offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan, utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning samt engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.

ansvarsnivåerna för finansiering och utgifter. Förbättra skattemixen ytterligare för att minska skattekilen och stödja en hållbar tillväxt för alla.

2. Ta itu med nya förseningar för att möjliggöra ett fortsatt, snabbt och effektivt genomförande av planen för återhämtning och resiliens, inklusive REPowerEU-kapitlet, för att säkerställa att reformer och investeringar har slutförts senast i augusti 2026. Påskynda genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen. Inom ramen för halvtidsöversynen fortsätta att fokusera på de överenskomna prioriteringarna, samtidigt som man beaktar de möjligheter som den europeiska plattformen för strategisk teknik erbjuder för att förbättra konkurrenskraften.

3. Öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, bland annat genom förbättrad barnomsorg av god kvalitet, och öka arbetsmarknadsdeltagandet bland äldre arbetstagare. Förbättra arbetsmarknadsresultaten för mindre gynnade grupper, däribland lågutbildade arbetssökande och personer med migrantbakgrund, och höja nivån på deras grundläggande färdigheter, med start på skolnivå. Främja företagsdynamik, nyskapande och tillväxt med avseende på unga företag, bland annat genom bättre tillgång till riskkapital.

4. Förbättra energitryggheten genom att påskynda diversifieringen av gasförsörjningen mot icke-ryska källor. Minska utsläppen, framför allt inom transportsektorn.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande